

Sygn. akt V K 243/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2022 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Goćławski

Ławnicy -----

Protokolant Marcelina Góral, Aleksandra Pszczółkowska,

Natalia Szewczak

w obecności Prokuratora Roberta Pyry

po rozpoznaniu w dniach: 28.04, 31.05 i 02.08.2022 roku

sprawy **A. D. (D.)** urodz. (...)

w W.

syna K. i E. z d. O.

oskarżonego o to, że:

I. od nieustalonego dnia do dnia 30 grudnia 2016 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i innymi nieustalonymi podającymi się za funkcjonariuszy Policji brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na doprowadzaniu osób starszych do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do swojej tożsamości i zamiaru zwrócenia mienia zabieranego pokrzywdzonym – tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

II. w dniu 14 grudnia 2016 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i innymi nieustalonymi podającymi się za funkcjonariuszy Policji, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekazał innym osobom środki pieniężne w kwocie 17.770 zł pochodzące z przestępstw polegających na doprowadzaniu osób starszych do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do swojej tożsamości i zamiaru zwrócenia mienia zabieranego pokrzywdzonym, w ten sposób, że po wprowadzeniu nieustalonych pokrzywdzonych przez nieustalone osoby podające się za funkcjonariuszy Policji telefonicznie w błąd, iż prowadzone są czynności służbowe przez Policję mające na celu ochronę ich mienia przed kradzieżą i nakłonieniu ich do pozostawienia ww. środków pieniężnych w nieustalonych miejscach lub do przekazania nieustalonym osobom podającym się za funkcjonariuszy Policji, po przejęciu tych środków przez ustaloną osobę na jej polecenie przesłał ww. środki pieniężne za pośrednictwem firmy (...) przelewem nr (...) na teren Wielkiej Brytanii T. S. w celu przekazania ich innym nieustalonym członkom grupy, które to czynności miały udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępczego pochodzenia tych środków, ich wykrycia, zajęcia oraz orzeczenia przepadku czyniąc sobie stały dochód z popełnianego przestępstwa i działając w zorganizowanej grupie przestępczej – tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

III. w dniu 14 grudnia 2016 r. ok. godz. 15.30 w W. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i innymi nieustalonymi podającymi się za funkcjonariuszy Policji, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić M. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł w ten sposób, że po wprowadzeniu pokrzywdzonej przez nieustaloną osobę podającą się za funkcjonariusza Policji telefonicznie w błąd, iż prowadzone są czynności służbowe przez Policję mające na celu ochronę jej mienia

i nakłonieniu jej do pobrania ww. kwoty z oddziału banku (...) S.A. w W. przy ul. (...) udał się w rejon tego banku w celu odbioru od pokrzywdzonej ww. mienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, czyniąc to w celu osiągnięcia stałego dochodu z popełnianego przestępstwa i działając w zorganizowanej grupie przestępczej – tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § k.k.,

IV. w dniu 30 grudnia 2016 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i innymi nieustalonymi podającymi się za funkcjonariuszy Policji, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekazał innym osobom środki pieniężne w kwocie 10.400 zł, pochodzące z przestępstw polegających na doprowadzaniu osób starszych do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do swojej tożsamości i zamiaru zwrócenia mienia zabieranego pokrzywdzonym, w ten sposób, że po wprowadzeniu nieustalonych pokrzywdzonych przez nieustalone osoby podające się za funkcjonariuszy Policji telefonicznie w błąd, iż prowadzone są czynności służbowe przez Policję mające na celu ochronę ich mienia przed kradzieżą i nakłonieniu ich do pozostawienia ww. środków pieniężnych w nieustalonych miejscach lub do przekazania nieustalonym osobom podającym się za funkcjonariuszy Policji, po przejęciu tych środków przez ustaloną osobę na jej polecenie przesłał ww. środki pieniężne za pośrednictwem firmy (...) przelewem nr (...) na teren Wielkiej Brytanii J. S. w celu przekazania ich innym nieustalonym członkom grupy, które to czynności miały udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępczego pochodzenia tych środków, ich wykrycia, zajęcia oraz orzeczenia przepadku czyniąc sobie stały dochód z popełnianego przestępstwa i działając w zorganizowanej grupie przestępczej – tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego **A. D.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazuje go na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego **A. D.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. II i IV, przy czym przyjmuje, że oskarżony czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 (dwa) lat pozbawienia wolności i grzywny 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

3. oskarżonego **A. D.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności i grzywny 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

4. na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu **A. D.** karę łączną 3 (trzy) lat pozbawienia wolności i grzywny 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **A. D.** okres zatrzymania w sprawie od dnia 14 grudnia 2016 roku godz. 18:15 do dnia 16 grudnia 2016 roku godz. 13:42;

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **M. S.** – Kancelaria Adwokacka, ul. (...) (...), (...)-(...) W., kwotę 1.697,40 (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem, 40/100) złotych, w tym stawka podatku VAT, tytułem obrony oskarżonego z urzędu;

7. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 400,00 (czteryście) złotych tytułem opłaty.

SSO Piotr Gocławski

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>V K 243/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. D.	<u>Art. 258 § 1 k.k.</u> /pkt 1 wyroku - czyn z pkt I/.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>A. D. w okresie od nieustalonego dnia do dnia 30 grudnia 2016 roku był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej działającej na terenie Wielkiej Brytanii i W.. Do w/wym. grupy dołączył za namową swojego przyrodniego brata J. K..</p> <p>Działalność grupy polegała na dokonywaniu oszustw metodą „na policjanta” na szkodę starszych osób. Członkowie tej grupy posługiwali się trudnymi do identyfikacji telefonami komórkowymi. Podając się za funkcjonariuszy Policji lub innych organów ścigania nakłaniali osoby w podeszłym wieku do przekazania im m.in. pieniędzy poprzez pozostawianie ich w ustalonym miejscu czy też poprzez przekazanie innej osobie.</p> <p>A. D. miał odbierać pieniądze od pokrzywdzonych, a następnie przekazywać członkom grupy osobiście lub wykonując przelewy za pośrednictwem (...)</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. D.</p>	<p>k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313</p>	
<p>zeznania/wyjaśnienia świadka J. K.</p>	<p>k. 115-116, 327v</p>		
<p>zeznania świadka M. N. (1)</p>	<p>k. 57-58, 313-313v</p>		
<p>protokół zatrzymania oskarżonego</p>	<p>k. 20-20v</p>		

protokół przeszukania oskarżonego	k. 22-24		
protokół oględzin rzeczy	k. 35-36		
wykaz połączeń telefonicznych	k. 81-82		
dokumenty firmy (...)	k. 93-110		
1.1.2.	A. D.	<u>Art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.</u> / pkt 2 wyroku - czyny z pkt II i IV/.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 14 grudnia 2016 roku A. D. dokonał za pośrednictwem (...) przelewu o nr (...) na rzecz T. S. kwoty 17.770 zł.</p> <p>Następnie, w dniu 30 grudnia 2016 roku w/ wym. ponownie dokonał za pośrednictwem (...) przelewu o nr (...) na rzecz J. S. kwoty 10.400 zł.</p> <p>Oba przelewy zostały przesłane do Wielkiej Brytanii, a dane odbiorców zostały wykorzystane przez zorganizowaną grupę przestępczą do odbierania pieniędzy pochodzących z przestępstw popełnionych metodą „na policjanta” przez członków tej grupy na terenie Polski na szkodę osób starszych.</p>	wyjaśnienia oskarżonego A. D.	k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313	

Oba wskazane przelewy zostały zlecone A. D. przez J. K..			
zeznania/wyjaśnienia świadka J. K.	k. 115-116, 327v		
dokumenty firmy (...)	k. 93-110		
1.1.3.	A. D.	<u>Art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.</u> /pkt 3 wyroku - czyn z pkt III/.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 14 grudnia 2016 roku około godziny 15:30-16:00 na telefon stacjonarny o numerze „(...)”, zarejestrowany na dane M. N. (1), zadzwonił nieustalony w toku śledztwa mężczyzna podający się za funkcjonariusza Policji o nazwisku A. P.. Rozmowę prowadziła M. N. (1). W/wym. mężczyzna przekazał rozmówczyni, że telefonuje do niej w związku z przeprowadzaną w banku prowokacją policyjną dotyczącą pracowników oddziału przy ul. (...) w W.. W związku z powyższym mężczyzna poprosił M. N. (1) o udzielenie policjantom pomocy. Jednocześnie poinformował pokrzywdzoną o możliwości potwierdzenia jego tożsamości pod	wyjaśnienia oskarżonego A. D.	k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313	

numerem telefonu „997”, co też M. N. (1) uczyniła.

Następnie, na prośbę rozmówcy, M. N. (1) podała mu swój numer telefonu komórkowego. Po chwili w/wym. zadzwonił z numeru zastrzeżonego na wskazany mu numer telefonu i przekazał instrukcję postępowania. Rozmówca polecił M. N. (1), aby udała się do placówki banku i dokonała wypłaty kwoty 50.000 zł. Środki te miały należeć do Policji. Następnie M. N. (1) miała przekazać wypłacone środki czekającemu pod bankiem funkcjonariuszowi Policji.

Po przybyciu do placówki Banku (...) S.A. przy ul. (...) w W. M. N. (1) została poinformowana o tym, że padła ofiarą przestępstwa, a mężczyzna który się z nią kontaktował nie jest w rzeczywistości funkcjonariuszem Policji.

Następnie funkcjonariusze Policji dokonali zatrzymania A. D., który oczekiwał przed placówką banku w celu dokonania odbioru pieniędzy od pokrzywdzonej. Był on wcześniej obserwowany przez funkcjonariuszy Policji, których o zaistniałej sytuacji powiadomiła matka M. N. (1). Mężczyzna zachowywał się w podejrzany sposób, zaś po odebraniu telefonu

<p>szybkim krokiem zaczął oddalać się z miejsca zdarzenia.</p> <p>A. D., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, miał odebrać środki przekazane przez M. N. (1) i przekazać je innej nieustalonej osobie. Za wykonanie powyższej czynności miał otrzymać kwotę 500 zł.</p>			
zeznania świadka M. N. (1)	k. 57-58, 313-313v		
zeznania/wyjaśnienia świadka J. K.	k. 115-116, 327v		
zeznania świadka R. S.	k. 43-44		
zeznania świadka J. R.	k. 52-54		
zeznania świadka R. T.	k. 55-55v		
protokół zatrzymania oskarżonego	k. 20-20v		
protokół przeszukania	k. 22-24		
protokół oględzin telefonów	k. 35-36		
protokół oględzin rzecz (monitoringu z banku)	k. 70-71		
wykaz połączeń	k. 81-82		
dokumenty z firmy (...)	k. 93-110		
Wobec wątpliwości co do poczytalności A. D. był on w toku postępowania przygotowawczego badany	opinia sądowo-psychiatryczna	k. 180-185	

<p>przez biegłych lekarzy psychiatrów. Biegli psychiatrzy nie stwierdzili, by in tempore criminis A. D. miał zniesioną lub ograniczoną w stopniu znacznym poczytalność. Rozpoznali jedynie u oskarżonego uzależnienie od alkoholu. Tym samym, w ocenie biegłych, oskarżony mógł rozpoznać znaczenie czynów i pokierować swoim postępowaniem. Biegli potwierdzili także, iż oskarżony jest zdolny do udziału w czynnościach procesowych.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>A. D.</p>	<p><u>Art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.</u> /pkt 3 wyroku - czyn z pkt III/.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. Stwierdzenie oskarżonego A. D., że zdarzenie z dnia 14 grudnia 2016 roku, opisane w zarzucie nr 3 aktu oskarżenia, było pierwszym, w którym brał udział.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. D.</p>	<p>k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313</p>	

Powyższemu stwierdzeniu oskarżonego przeczą zeznania/wyjaśnienia świadka J. K..			
zeznania/wyjaśnienia świadka J. K.	k. 115-116, 327v		
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1-1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego A. D.	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. D. (k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313) w części, w której potwierdził on swój udział w zarzucanych mu przestępstwach.</p> <p>O ile początkowo A. D., po postawieniu mu zarzutu, nie przyznał się do jego popełnienia i odmówił składania wyjaśnień, tak na kolejnych etapach postępowania zmienił linię obrony i złożył wyjaśnienia, w których przyznał się do zarzucanych mu czynów. Swoje stanowisko podtrzymał również przed Sądem.</p> <p>Tym samym, Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego A. D. za wiarygodne w zakresie w jakiej potwierdził, że do udziału w przedmiotowym</p>	

przestępczym procederze zwerbował go J. K., co zostało także potwierdzone w depozycjach w/wym. świadka (k. 115-116, 327v). Wiarygodne są również relacje oskarżonego, w których przyznał, że to on dokonał przelewów za pośrednictwem (...) dla członków grupy przebywających na terenie Wielkiej Brytanii, co uczynił na polecenie J. K.. W tej części relację oskarżonego potwierdzają bowiem dokumenty uzyskane w firmie (...) (k. 93-110). Wyjaśnienia oskarżonego w pozostałej części, a dotyczące zdarzenia mającego miejsce w dniu 14 grudnia 2016 roku z udziałem M. N. (1), Sąd także uznał za nie budzące wątpliwości, bowiem korelują one z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności z zeznaniami świadków: M. N. (1) (k. 57-58, 313-313v), R. S. (k. 43-44), J. R. (k. 52-54) i R. T. (k. 55-55v), a także z dowodami dokumentarnymi w postaci: protokołu zatrzymania osoby (k. 20-20v), protokołu przeszukania osoby (k. 22-24), protokołów oględzin rzeczy (k. 35-36, 70-71v), pisma (...) S.A. wraz z załącznikiem (k. 72-73) i wykazu połączeń telefonicznych (k. 81-82).

		<p>Oceniając wyjaśnienia A. D. Sąd nie dał wiary stwierdzeniu oskarżonego, że w dniu 14 grudnia 2016 roku po raz pierwszy brał udział w odbiorze pieniędzy (k. 313), gdyż jest ono sprzeczne z relacją świadka J. K.. Na podkreślenie zasługuje również fakt, że pomimo zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji oskarżony w późniejszym okresie (w dniu 30 grudnia 2016 roku) ponownie dopuścił się czynu zabronionego, co również miało wpływ na ocenę jego wiarygodności we wskazanym powyżej zakresie.</p>
zeznania/wyjaśnienia świadka J. K.	<p>Sąd dał wiarę depozycjom świadka J. K. (k. 115-116, 327v), który potwierdził fakt zwerbowania do przedmiotowego przestępczego procederu A. D.. Sąd nie dopatrzył się bowiem jakichkolwiek powodów, dla których J. K. miałby pomawiać oskarżonego tendencyjnie i bezpodstawnie. Nadto depozycje omawianego świadka znalazły częściowe potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, a także wskazanych wcześniej dowodach z dokumentów. Zeznania/wyjaśnienia świadka nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.</p>	

zeznania świadka M. N. (1)-skiej

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka M. N. (1) (k. 57-58, 313-313v), która w swoich zeznaniach opisała okoliczności w jakich nieustalona osoba podająca się za funkcjonariusza Policji nawiązała z nią kontakt, zaproponowała podjęcie współpracy w celu ujęcia przestępców oraz nakazała wizytę w placówce bankowej. Wskazała także szczegóły dotyczące przekazywanych jej przez nieznaną osobę instrukcji co do wypłaty pieniędzy i dalszego ich przekazania.

Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek powodów, dla których w/wym. świadek miałby składać nieprawdziwe w treści zeznania. Nadto zeznania omawianego świadka potwierdzają niekwestionowane fakty i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków: R. S. (k. 43-44), J. R. (k. 52-54) i R. T. (k. 55-55v), częściowo wyjaśnieniami oskarżonego (k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313), a także z dowodami z dokumentów: protokołem zatrzymania osoby (k. 20-20v), protokołem przeszukania osoby (k. 22-24), protokołami oględzin rzeczy (k. 35-36, 70-71v), pismem (...) S.A. wraz z załącznikiem (k.

	72-73) i wykazem połączeń telefonicznych (k. 81-82).	
zeznania świadka R. S.	<p>Sąd za wiarygodne w pełni uznał zeznania świadka R. S. (k. 43-44), funkcjonariusza Policji, który brał udział w interwencji związanej z wizytą M. N. (1) w placówce banku celem wypłaty kwoty 50.000 zł i przekazaniu tej kwoty rzekomemu policjantowi, jak również dokonał zatrzymania oskarżonego, który oczekiwał na wypłacone przez M. N. (1) środki.</p> <p>Sąd nie dopatrył się żadnych powodów, dla których w/wym. świadek miałby składać nieprawdziwe zeznania. Nadto relacja omawianego świadka potwierdza niekwestionowane fakty i koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków: M. N. (1) (k. 57-58, 313-313v), J. R. (k. 52-54) i R. T. (k. 55-55v), częściowo wyjaśnieniami oskarżonego (k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313), a także z dowodami dokumentarnymi: protokołem zatrzymania osoby (k. 20-20v), protokołem przeszukania osoby (k. 22-24), protokołami oględzin rzeczy (k. 35-36, 70-71v), pismem (...) S.A. wraz z załącznikiem (k.</p>	

	72-73) i wykazem połączeń telefonicznych (k. 81-82).	
zeznania świadka R. T.	<p>Również zeznania świadka R. T. (k. 55-55v) w pełni zasługują na wiarę. R. T., będący funkcjonariuszem Policji, także brał udział w interwencji, w toku której zatrzymany został oskarżony A. D.. Szczegółowo opisał przebieg przedmiotowej interwencji i okoliczności zatrzymania oskarżonego.</p> <p>Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek powodów, dla których omawiany świadek miałby składać nieprawdziwe w treści zeznania. Nadto zeznania świadka potwierdzają niekwestionowane fakty i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków: M. N. (1) (k. 57-58, 313-313v), R. S. (k. 43-44) i J. R. (k. 52-54), częściowo wyjaśnieniami oskarżonego (k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313), a także z dowodami z dokumentów: protokołem zatrzymania osoby (k. 20-20v), protokołem przeszukania osoby (k. 22-24), protokołami oględzin rzeczy (k. 35-36, 70-71v), pismem (...) S.A. wraz z załącznikiem (k. 72-73) i wykazem połączeń telefonicznych (k. 81-82).</p>	
zeznania świadka J. R.	Jako polegające na prawdzie Sąd uwzględnił	

także zeznania świadka J. R. (k. 52-54), pracownika oddziału banku, w którym M. N. (1) usiłowała dokonać wypłaty środków. Świadek opisał przebieg wizyty pokrzywdzonej w placówce.

Zeznania złożone przez w/wym. świadka są rzeczowe, a nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania. Zatem brak było podstaw do tego, aby odmówić im wiarygodności. Nadto zeznania tego świadka są spójne z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków: M. N. (1) (k. 57-58, 313-313v), R. S. (k. 43-44) i R. T. (k. 55-55v), częściowo wyjaśnieniami oskarżonego (k. 41-41, 45-46v, 149-149v, 313), a także z dowodami z dokumentów: protokołem zatrzymania osoby (k. 20-20v), protokołem przeszukania osoby (k. 22-24), protokołami oględzin rzeczy (k. 35-36, 70-71v), pismem (...) S.A. wraz z załącznikiem (k. 72-73) i wykazem połączeń telefonicznych (k. 81-82).

dowody dokumentarne

Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność dokumentów w postaci:

- protokołu zatrzymania osoby A. D. (k. 20-20v);

- protokołu przeszukania osoby A. D. (k. 22-24);

- protokołu oględzin rzeczy znalezionych u oskarżonego (k. 35-36);

- protokołu oględzin rzeczy w postaci nagrania z monitoringu Banku (...) S.A. (k. 70-71);

- płyty CD z zapisem monitoringu (k. 73);

- wykazu połączeń telefonicznych (k. 81-82);

- dokumentów z firmy (...) (k. 93-110);

- dokumentacji medycznej oskarżonego (k. 152-176).

Powyższe dokumenty potwierdzają udział A. D. w zorganizowanej grupie przestępczej, w szczególności kontakty telefoniczne, jak również dokonywanie przelewów na rzecz innych osób znajdujących się na terenie Wielkiej Brytanii oraz próbę dokonania oszustwa na szkodę M. N. (1).

Ponadto zgromadzone w sprawie dokumenty korespondują ze sobą wzajemnie, jak również z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadków, a nadto zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez

	<p>uprawnione osoby, zaś ich treść nie budzi wątpliwości. Podkreślić również należy, iż w/wym. dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.</p>	
<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>Sąd podzielił opinię biegłych lekarzy psychiatrów (k. 180-185) jako jasną, pełną i nie budzącą wątpliwości. Biegli w swojej dziedzinie dysponują specjalistyczną wiedzą medyczną oraz długoletnim doświadczeniem zawodowym. Opinię powyższą wydali na podstawie badania oskarżonego oraz akt sprawy.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>Nie dotyczy.</p>
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt 1 wyroku.	A. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego, zdaniem Sądu I instancji, nie budzi wątpliwości, że oskarżony A. D. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw na szkodę osób starszych metodą tzw. „na policjanta”, a tym samym zachowaniem swoim dopuścił się czynu z art. 258 § 1 k.k.</p> <p>Przechodząc do oceny prawno-karnej przypisanego oskarżonemu zachowania, a mianowicie uczestnictwa z zorganizowanej grupie przestępczej wskazać należy, że wszystkie okoliczności o jakich powiedział świadek J. K., czy też sam oskarżony, analizowane łącznie przemawiają za tym, że istniała zorganizowana grupa przestępcza, która działała na terenie Polski oraz Wielkiej Brytanii. Celem tej grupy było dokonywanie przestępstw metodą tzw. „na policjanta”, czyli według</p>			

stałego schematu, w którym poszczególni członkowie mieli przypisane określone role. Grupa ta posiadała swoją strukturę, stały zakres działalności, zaś poszczególni członkowie tej grupy byli odpowiedzialni za określone działania, mieli pewne obowiązki i otrzymywali wynagrodzenie.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w ocenie Sądu, bezsporne jest to, że oskarżony był członkiem takiej struktury i zdawał sobie sprawę z roli jaką pełni w tej grupie, choć rola ta nie była w tej strukturze znacząca. Ponadto w ramach w/wym. grupy działał razem z J. K. oraz innymi nieustalonymi osobami. Zadaniem oskarżonego był odbiór od pokrzywdzonych pieniędzy i przekazywanie ich innym osobom, jak również przekazywanie pieniędzy za pośrednictwem firmy (...) członkom grupy przebywającym się na terenie Wielkiej Brytanii. W ocenie Sądu, oskarżony zdawał sobie sprawę, że jego zachowanie wyczerpuje znamiona przestępstwa.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	Pkt 2 wyroku.	A. D.
---	--	---------------	--------------

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przechodząc do oceny prawno-karnej przypisanego oskarżonemu w pkt. 2 wyroku zachowania, wobec faktu, iż czyny zarzucane oskarżonemu A. D., popełnione zostały w konfiguracji wieloosobowej, zacząć należy od wyjaśnienia pojęcia współsprawstwa.</p> <p>Ta zjawiskowa forma popełniania przestępstwa jest bowiem tym, co rozszerza odpowiedzialność karną każdego z działających poza granice tego, co sam realnie uczynił, a jego koniecznym elementem jest świadomość i wola realizacji treści porozumienia. Dla przyjęcia współsprawstwa ważne jest, aby każdy ze współników traktował zachowanie pozostałych jako swoje, nawet wówczas, gdy osobiście nie wykonywał żadnych czynności czasownikowych przestępstwa.</p> <p>Art. 299 k.k. penalizuje zachowania określane mianem „prania brudnych pieniędzy”. Zjawisko to powiązane jest bezpośrednio z istnieniem</p>			

rozbudowanych struktur przestępczych zwanych „przestępczością zorganizowaną”.

Przestępczość zorganizowana generuje ogromne zyski (np. w obrocie narkotykami). Zyski te muszą być wprowadzone do legalnego obrotu finansowego m.in. z tego powodu, by móc nimi swobodnie obracać w przyszłości i zatrzeć ślady pochodzenia. Istnienie kanałów pozwalających na wykorzystanie nielegalnie uzyskanych korzyści majątkowych jest więc warunkiem istnienia wielkich struktur przestępczych (zob. E. Pływaczewski, Pranie brudnych pieniędzy..., s. 26). Kanały te mają umożliwić legalizację pochodzenia określonych korzyści majątkowych znajdujących się w dyspozycji organizacji przestępczej. Sprawcą przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. może być także ten, kto sam dopuścił się przestępstwa, z którego pochodzą korzyści majątkowe (por. uchwała SN (7) z 18.12.2013 r., I KZP 19/13; wyrok SA w Katowicach z 26.04.2018 r., II AKa 557/17, LEX nr 2555948). W wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 26 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 366/15 (LEX nr 2111400), wskazano, iż „art. 299 § 1 wyraźnie wskazuje, że dla wypełnienia znamion

przestępstwa konieczne jest podjęcie innych czynności, a zatem konieczne jest wykazanie działania sprawcy, a nie jego beczynności. Wynika to nie tylko z wykładni gramatycznej powołanego przepisu, ale wskazuje na taką interpretację wykładnia celowościową, przepis ten ma zapobiegać zagospodarowaniu korzyści pochodzących z nielegalnych źródeł. Sprawcą przestępstwa prania pieniędzy może być tylko ten, kto podejmuje czynności, ich brak nie wypełnia jego znamion” (W. Wróbel, S. Tarapata [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. V, red. A. Zoll, Warszawa 2022, art. 299). „Do przypisania przestępstwa polegającego na udaremnianiu stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy z art. 299 k.k. wystarczy działanie sprawców w zamiarze ewentualnym, tj. godzenie się na taki skutek.” (vide: wyrok SA w Warszawie z 1.06.2022 r., II AKa 348/21, LEX nr 3363591).

Paragraf 5 tworzy typ kwalifikowany przestępstw z § 1 i 2. Znamieniem kwalifikującym jest popełnienie czynu w porozumieniu z innymi osobami.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że zachowanie A. D. – polegające na przekazaniu innym członkom zorganizowanej grupy przestępczej środków pieniężnych w dniu 14 grudnia 2016 roku w kwocie 50.000 zł i w dniu 30 grudnia 2016 roku w kwocie 10.400 zł, a które to środki pochodziły z przestępstw popełnionych w schemacie „na policjanta”, za pośrednictwem przelewu dokonanego poprzez firmę (...) na teren Wielkiej Brytanii na rzecz T. S. i J. S., zaś czynności te miały udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzeniem przestępczego pochodzenia tychże środków, ich wykrycia, zajęcia jak również orzeczenia przypadku – wyczerpało znamiona czynu z art. 299 § 1 i § 5 k.k.

Ponadto przestępstw tych A. D. dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wykonując przydzielone mu zadanie. W ocenie Sądu miał on pełną świadomość tego, że bierze udział w przestępczym procederze, w jaki sposób popełniane są przestępstwa i jaki jest ich ogólny schemat. Nie bez znaczenie jest również skala przestępczej działalności

grupy, znaczny okres jej istnienia, liczba dokonanych przestępstw oraz stały udział finansowy, oskarżony również z zarzucanych mu czynów uzyskał korzyść majątkową. Powyższe uzasadnia przyjęcie w kwalifikacji prawnej zarzucanych mu czynów art. 65 § 1 k.k., tj. uczynienie z popełnianych przestępstw stałego źródła dochodu.

Dodać także należy, iż Sąd uznał, że przestępstw opisanych w pkt. 2 i 4 aktu oskarżenia A. D. dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. Czyny te zostały bowiem popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności. Wobec czego Sąd dokonał uzupełnienia podstawy prawnej skazania oskarżonego o art. 91 § 1 k.k.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt 3 wyroku.	A. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym			

do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych, jakie można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim, którego wykazanie jest niezbędne do przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej.

Zgodnie z treścią art. 13 § 1 k.k. usiłowanie zaczyna się z chwilą, gdy podjęte zachowanie zmierza bezpośrednio do dokonania czynu zabronionego.

Odnosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że A. D., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej usiłował dopuścić się oszustwa z art. 286 § 1 k.k. opisanego w pkt. III aktu oskarżenia. Zarzucanego przestępstwa A. D. usiłował dopuścić się, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wykonując przydzielone mu zadanie. Oskarżony był koordynowany telefonicznie przez nieustalone osoby. W dniu 14 grudnia 2016 roku miał odebrać środki pieniężne od M. N. (2). W ocenie Sądu, A. D. miał pełną świadomość tego, że bierze udział w przestępczym procederze, w jaki sposób popełniane są przestępstwa i jaki jest ich ogólny schemat. Za odbiór pieniędzy miał

otrzymać wynagrodzenie w wysokości 500 zł, co uzasadniało przyjęcie, że A. D. z popełnionego przestępstwa miał na celu uczynienie sobie stałego źródła dochodu, co uzasadniało przyjęcie w kwalifikacji art. 65 § 1 k.k.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Nie dotyczy.	Nie dotyczy.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Nie dotyczy.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	Nie dotyczy.	Nie dotyczy.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Nie dotyczy.			
#	3.4. Umorzenie postępowania	Nie dotyczy.	Nie dotyczy.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
Nie dotyczy.			
#	3.5. Uniewinnienie	Nie dotyczy.	Nie dotyczy.

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Nie dotyczy.			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. D.	Pkt 1 wyroku.	Pkt 1 wyroku.	<p>Wymierzając karę za czyn opisany w pkt I wyroku Sąd miał na względzie ustawowe zagrożenie karą przewidziane za tego rodzaju przestępstwo, społeczną szkodliwość tego czynu, w tym przedmiot działalności grupy przestępczej, do której należał oskarżony, a także fakt, iż grupa ta zerowała na osobach w podeszłym wieku i wykorzystywała ich naiwność odnośnie tego, że pomagają w zwalczaniu oszustów, jego rolę w tej grupie, a także dotychczasowy sposób jego życia oraz sytuację rodzinną.</p> <p>Ponadto Sąd miał na uwadze także postawę zaprezentowaną przez oskarżonego, w tym to, że przyznał się on</p>

			<p>do tego, jak zresztą także i do pozostałych zarzucanych mu czynów, oraz złożył na ich temat wyjaśnienia. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał dotychczasową karalność A. D..</p> <p>Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, że kara 8 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą właściwą.</p>
A. D.	Pkt 2 wyroku.	Pkt 2 wyroku.	<p>Poza okolicznościami analogicznymi, wskazanymi powyżej, wymierzając karę za czyny opisane w pkt. II i IV wyroku Sąd miał na względzie także ilość przestępczych działań podjętych przez oskarżonego składających się na to przestępstwo, a także długość okresu, w jakim do nich dochodziło. Na niekorzyść oskarżonego uwzględniono również fakt, iż jednego z tych czynów dopuścił się on już po zatrzymaniu w toku realizacji przestępstwa na szkodę M. N. (1) w dniu 14 grudnia 2016 roku. Fakt ten świadczy o wysokiej demoralizacji oskarżonego i lekceważeniu przez niego obowiązujących norm moralnych i prawnych.</p> <p>Uwzględniając te okoliczności Sąd uznał, że właściwą karą w tym przypadku będzie kara 2 lat pozbawienia wolności i grzywny 100 stawek</p>

			<p>dziennych po ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł.</p> <p>Powyższe okoliczności obciążające i łagodzące Sąd miał na uwadze zarówno określając wymiar kary pozbawienia wolności, ale także liczbę stawek dziennych grzywny orzeczonej wobec oskarżonego, czy to wobec wynikającej z sankcji możliwości wymierzenia obu tych kar łącznie, czy też popełnienia przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przy tym kara grzywny swoje uzasadnienie ma właśnie, zdaniem Sądu, w majątkowym aspekcie przestępstw. Niewątpliwe jest bowiem, że przypisane A. D. wskazane przestępstwa nie tylko były popełnione we wskazanym celu, ale również to, iż będąc częścią całego procederu przestępczego zorganizowanej grupy, bez których by on nie funkcjonował, korzyści takie przynosiły. Natomiast przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny Sąd kierował się sytuacją materialną oskarżonego oraz w tym kontekście sytuacją rodzinną i ich możliwościami zarobkowymi.</p>
A. D.	Pkt 3 wyroku.	Pkt 3 wyroku.	Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, jak również to, że popełnienie

			<p>przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. zakończyło się w fazie usiłowania (czyn z pkt. III wyroku), Sąd uznał, że kara w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł spełni swoje cele wobec oskarżonego, jak również jest adekwatna do stopnia winy i jego społecznej szkodliwości.</p> <p>Powyższe okoliczności obciążające i łagodzące Sąd miał na uwadze zarówno określając wymiar kary pozbawienia wolności jak i liczbę stawek dziennych grzywny, orzeczonej wobec oskarżonego.</p>
<p>A. D.</p>	<p>Pkt 4 wyroku.</p>	<p>Pkt 4 wyroku.</p>	<p>Kształtując karę łączną pozbawienia wolności, jak również karę grzywny – Sąd miał na względzie przesłanki określone w art. 85a k.k. i uznał, że cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć kara względem sprawcy i jednocześnie potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, spełnia kara 3 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł. Wymierzenie kary łagodniejszej, przy tego rodzaju przestępczości i w tych okolicznościach,</p>

zupełnie nie byłoby zrozumiałe przez społeczeństwo, a zwłaszcza ofiary tego typu przestępstw, w tym i pokrzywdzonych, natomiast orzeczenie kary surowszej, nie było niezbędne do tego, aby oskarżony zrozumiał swój błąd, jak i na przyszłość skutecznie zniechęcił się do powrotu do przestępstwa.

Łącząc kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokiem wobec oskarżonego Sąd uwzględnił ich ilość, bliskie korelacje czasowe między nimi, rodzaj dóbr, w które godzą, a także cele stawiane karze z punktu jej indywidualnego oddziaływania na skazanego oraz względ na zasadę prewencji ogólnej.

W konsekwencji Sąd dokonując analizy niniejszej sprawy przez pryzmat wskazanych wyżej okoliczności i wymierzając karę łączną zastosował zasadę asperacji i wymierzył A. D. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł.

5. *Inne*
ROZSTRZYGNIĘCIA
ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. D.	Pkt 5 wyroku.	Pkt 5 wyroku.	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył A. D. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 grudnia 2016 roku godz. 18:15 do dnia 16 grudnia 2016 roku godz. 13:42.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Brak.			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Pkt 6 wyroku.	Na podstawie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez		

	<p>Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. – Kancelaria Adwokacka, ul. (...) (...), (...)-(...) W., kwotę 1.697,40 (tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem, 40/100) złotych, w tym stawka podatku VAT, tytułem obrony oskarżonego A. D. wykonywanej z urzędu.</p>	
Pkt 7 wyroku.	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego koszty sądowe, w tym kwotę 400,00 (czteryście) złotych tytułem opłaty.</p>	
7. Podpis		
SSO Piotr Gocławski		